

[Tove Lindbo Larsen]

Der var en ting, jeg hæftede mig ved i det, hr. Frank Pedersen sagde, og det var, at produktsikkerhedsloven hører under Industriministeriet og produktansvarsloven under Justitsministeriet. Jamen det er da så tindrende ligegyldigt, hvordan administrationen foregår. Jeg er ganske overbevist om, at medlemmerne af denne regering taler sammen, og man kan være ganske overbevist om, at de medlemmer af retsudvalget, der behandler produktansvarsloven, og de medlemmer, der behandler produktsikkerhedsloven, også taler sammen, så lad os dog ikke hænge os i, om det hører til det ene eller det andet sted. Det drejer sig om forbrugerbeskyttelse, og det er det, vi er meget optaget af.

Jeg mener faktisk også, at hvis vi får gennemført en lov om produktsikkerhed, gør vi også erhvervslivet en tjeneste, for så vil det ikke komme i den situation, at det skal have ansvar for et produkt, der ikke er godt nok. Man har taget den forebyggelse, der ligger i det, og jeg tror også, at erhvervslivet vil tage det som noget positivt.

Vi har omtalt, at et råd skulle sidde og behandle dette, akkurat på samme måde som det er omtalt i betænkningen, og jeg skal svare fru Elisabeth Bruun Olesen, at vi forestiller os, at interesseorganisationerne, forbrugerne og selvfølgelig også producenterne skal med i sådan et råd.

Vi har stadig væk troen på, at man kan få et fornuftigt samarbejde om dette forslag, og det håber jeg også udvalgsarbejdet vil vise.

(Kort bemærkning).

Frank Pedersen (RV):

Til fru Tove Lindbo Larsen vil jeg sige om forslaget, at vi finder det positivt. Vi ønsker også at skærpe kravene til indhold og form i den del af producenters og importørers markedsføring, der omhandler en reel oplysning om produktet. Vi kan også tilslutte os, at brugsvejledninger udfærdiges på dansk, men konstruktionen med administration af loven gennem et specielt til formålet oprettet organ kan diskuteres. Er man sikker på, at man opnår større sikkerhed for forbrugerne ved at lægge endelige afgørelser ud til et administrativt organ?

Industriministeren (Nils Wilhjelm):

Jeg vil sige til fru Tove Lindbo Larsen, at når det udtrykkes sådan, at der går et skel ned gennem Folketinget, så tror jeg, det er rigtigt, men man skal føje til i dette tilfælde, at det ikke er et skel, som er baseret på en forskel i holdningen – jo, til ét spørgsmål, nemlig: skal vi bruge speciallovgivningen, eller skal vi lave et stort lovgivningskompleks på dette område?

Hvis vi tager betænkningen fra 1981, som anbefaler lovgivning, vil jeg sige, at tiden jo ikke har stået stille siden 1981. Der har været en lang række tiltag på speciallovgivningsområdet, som netop punkt for punkt har prøvet at dække de huller, der er opstået, og derfor vil jeg sige, at man kan lave nok så mange love, de kan ikke forhindre ulykker. De kan være med til at begrænse spilleregler, som er uacceptable, og som skal fjernes.

Når fru Birthe Hansen påpeger forholdene omkring legepladser og legepladsredskaber, mener jeg, det vil være et godt område at tage op i forbindelse med udvalgsbehandlingen for at se, om der skulle være tale om områder, hvor vi ikke kan ramme med speciallovgivning, og i givet fald vil jeg erklære mig positiv over for, at vi kigger på dette.

(Kort bemærkning).

Birthe Hansen (SF):

Når jeg omtalte disse 12.000 legepladsredskabsulykker, skal jeg fortælle industriministeren, at det hang sammen med et lovforslag, vi fremsatte dengang, og som fik en sjov skæbne, kan man sige, for der var egentlig bred enighed om, at der var noget fornuftigt i at få lavet nogle regler, og så havnede forslaget ovre i Standardiseringsrådet, hvor det har ligget lige siden.

Nu vil jeg da godt efterlyse, hvad der egentlig er sket. Det er altså ca. to år siden, at der var nogenlunde bred enighed her i folketings salen om, at det egentlig var et godt forslag, og at der skulle gøres noget ved det. Så blev det overgivet til Standardiseringsrådet, og siden er der ikke sket noget.

Tove Lindbo Larsen (S):

Jeg opfatter ministerens indlæg i anden omgang som lidt mere positivt end det første, og det må jeg opfatte sådan, at hvis vi kan dokumentere, at der er behov for en lovgivning, der dækker det hele, uden at det er en